

4th IASL CONGRESS
BARCELONA, NOVEMBER 10-11, 1995

*LEGAL ASPECTS OF THE FINANCIAL MANAGEMENT OF SPORTS
ACTIVITIES*

Three main themes were debated:

- Legal structures in the management of sports activities.
- The capitals of the sports associations-trade.

The exploitation of the activities of the sports organizations.

Approximately 130 participants from several countries of Europe, America and Africa attended the works of the olympic orbit participated in the Congress.

The Congress was under the Honorary Presidency of H.M. the King of Spain Juan Carlos. The President of the International Olympic Committee Mr Juan Antonio Samaranch was represented by Mr. Miro, Legal Section of the I.O.C.

The following topics were debated:

- The distinction of the sports associations regarding the commercial and economic target in the point of view of the commercialization of sports so that a distinction between guilty and non-guilty managers becomes groundless.
- The kind of rules to be established for the proper regulation of the daily sports action.
- The applicable law to business-trade-professional association-mere association. Will it be the general law or a specific law?
- The principles of free competition and the particularities of sports (Court of Appeal, August 27th, 1995)

The exclusivity of rights: transmission of the sports events by the television, the supply of tickets for sports events. The rules of the European Law put obstacles to the exclusivity and the monopoly in the case of the FIFA, which printed contracts of exclusive supply and exploitation of tickets, the European Commission decided that

this contractual engagement was in contradiction with the article 85 of the Treaty of Rome. This activity is considered to be a business to which the rules of free competition are fully applied. This is a breach of monopoly in sports.

- The form of contracts and the labour relations in sports were largely discussed. The direct engagement of the professional athlete is subject to the norms ruling the salaried jobs. In the case of the Italian Law, in which the specific regulations of the Federations exist together with the general regulations, the judicial control follows always the general jurisprudence legislation taking into consideration the rules of the CONI: the Italian Olympic Committee which elaborates rules related to the sports activity.
- The collective negotiations should also be examined so far as the contracts of athletes and coaches are concerned including the possibility of having them published by the labour inspection. The subjects of a collective negotiation may be:

-The minimum remuneration for services rendered independently (not as a salaried job)

The juridical source of the labour relation in the professional sports in the collective convention which is published by the labour Department.

-The freedom of workers, teams and coaches.

-The capacity of worker in case of renewing a contract.

-Clauses of no-participation because of pending economic differences.

-The restriction of the enterprise for the benefit of the worker and the team.

-The restriction of the free transfer of players-coaches. A minimum number of players- athletes should be fixed.

The Courts, and particularly the Courts of Arbitration, when settling a dispute, should take into account:

- the right to work and to be heard by the judge.

- the national and international sports legal order

- the national law is very limited in international sports matters and it yields to the specific Sports Law.

-the provisions of the statutes of the sports associations or societies can not have only the national laws applied in sports.

-the autonomy in sports to such an extent that it does not harm the general interest.

-the presence and the duration of the free will in the collective work.

- The sports rules should be in conformity with the rules of general application:

- The company, the team or the club should have the approval of the relevant Federation.

- The person is sacred and the person itself cannot be the object of a right.

- The capitalization of a player engenders major risks. Limits should be set to this capitalization.

- The player's freedom is the ground of a fundamental human right.

- The sports companies, like all the other commercial companies, should freely make their budget known for the sake of their credibility.

- The difference between the commercial enterprise and the sports company is that the latter exploits the capital Players-Athletes: formation cost- sale-formation- maintenance.

- The transfer of a player is subject to the general interest of sports with the obligation of faith in sports organization.

- The appropriation of an athlete cannot result in the extermination of the individual freedoms.

- The contracts of a limited duration guarantee the player's freedom.

- The judge deciding on the main issue should consider the safeguard of the player's freedom, as well as the company's indemnity.

- The indemnity cannot be the legal counterpoise of the subjugation of the athlete's personality.

- The federations are mainly entities of public utility. Therefore, they are entitled to a tax deduction. On the contrary, the commercial enterprises in sports should be treated in tax matters like all the other enterprises deploying lucrative activities.

Sponsoring:

- Sponsoring sports events should occur through international conventions which should determine the jurisdiction of the national law, the judge's position in the settlement of disputes between sport associations - companies, the applicable law and the protection of the personality.

- Sponsoring became a major problem in sports. The relevant international jurisprudence should be sufficiently studied, so that not only the national jurisprudence is taken into consideration.

The accounting matters in sports companies should have a uniform plan and statement with a specific cost statement: players' expenses, sale of sports material, contracts with third parties, allocation of profits and the obligation of making the economic results publicly known.

- Sometimes marketing in sports appears as « Wild marketing»:
 - Enterprises make use of a non- official logotypes.
 - The public attention is drawn to athletes considering only the advertisement.
 - The exclusive rights are sold at excessive prices, as for instance VISA \$200.000.000 in 1992 and PEPSI COLA \$ 25.000.000.
- Sports organizations should propose programs with the aim of discouraging any «wild marketing».
- Sports is ruled by its public target, the sports and competition morals, the human values it incarnates, the principle of praising the human dignity and it was consacred as an institution.
- The free participation in sports is the exercise of ths individual right to **the free development of the personality**.
- The economic freedom in sports is conceived as an individual right and for the safeguard of this right.
- For the protection of 1) the sports institution and the values it incarnates and 2) the free economic action in sports and respecting the free development of the personality, the freedom of concluding convention, the national economy, the public-general interest, limits may be set to the economic freedom in sports. The limits should be: extremely necessary and not excessive.
- Claiming **the legal intervention of the State**, which may be justified by considerations aiming at serving the public interest, protecting the sports against exploitation- abuse- degradation and assuring the normal and harmonious function of the sports system.

The Congress decided that:

- A combination of sports should be made possible with economy and law.
- The juridical horizon *stricto sensu* is not the appropriate one.
- The sports law is being shaped as result of the conflict between the sports legal order and the state's one.
- Sports is interested in the sport legal order.
- The sports world is embarrassed by the invasion of the general law.
- The general law should be accepted in certain cases such as the commercial sports societies.
- The invasion of the general law alters the practice in sports.
- The adaptation may result in the benefit of sports and satisfy the sports feelings.
- The sports action beyond the general rules is proper for the nature of sports. It has to absorb the essence of the rules of general application. An example is the Anonymous Sports Societies.
- The economic freedom towards the State'w intervention gives the orientation of the research in this field.

- The rules of the sports law cannot be opposite to the rules of the general law.

4^ο ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΑΘΛΗΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ,
ΒΑΡΚΕΛΩΝΗ, 10-11 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1995

*ΝΟΜΙΚΕΣ ΟΥΣΙΕΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ
ΤΩΝ ΑΘΛΗΤΙΚΩΝ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ*

Στο Συνέδριο έγιναν πέντε συνεδρίες με τις εξής τρεις κύριες θεματικές ενότητες :

Νομικές δομές στη διαχείριση των αθλητικών δραστηριοτήτων

Τα κεφάλαια των αθλητικών ενώσεων - εμπορία

Η εκμετάλλευση των δραστηριοτήτων των αθλητικών οργανισμών

Στο συνέδριο συμμετείχαν περί τους 130 συνέδρους από διάφορες χώρες της Ευρώπης, της Αμερικής και της Αφρικής. Επίσης συμμετείχαν και πολλοί εκπρόσωποι εθνικών και διεθνών αθλητικών οργανώσεων καθώς και οργανώσεων της ολυμπιακής τροχιάς .

Το Συνέδριο τελούσε υπό την Τιμητική Προεδρία του Βασιλέως της Ισπανίας Χουάν Κάρλος. Τον Πρόεδρο της Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής κ. Σάμαραγκ , εκπροσώπησε ο κύριος Μιρό, του Νομικού Τμήματος της ΔΟΕ.

Αναπτύχθηκαν θέματα όπως :

Το ζήτημα της διάκρισης των αθλητικών σωματείων σε εμπορικού και οικονομικού σκοπού σε σχέση με την εμπορικοποίηση του αθλητισμού για να μην υπάρχουν ένοχοι και μη ένοχοι.

Το είδος των κανόνων που πρέπει να καθιερωθούν για να αντιμετωπισθεί η καθημερινή πρακτική στην αθλητική δράση.

Ποιό είναι το εφαρμοστέο δίκαιο σε : επιχείρηση - εμπόριο - επαγγελματικό σωματείο - απλό σωματείο ; θα είναι το κοινό δίκαιο ή κάτι άλλο ;

Οι αρχές του ελεύθερου ανταγωνισμού και οι ιδιαιτερότητες στον Αθλητισμό (Εφετείο Παρισίων 27-8-1995).

Η αποκλειστικότητα των δικαιωμάτων : τηλεοπτικές αθλητικές μεταδόσεις - εφοδιασμός εισιτηρίων στους αθλητικούς αγώνες. Εμπόδιο στην αποκλειστικότητα και στο μονοπώλιο είναι οι κανόνες του Ευρωπαϊκού Δικαίου. Στην περίπτωση της FIFA η οποία εκτύπωσε συμβόλαια εκμετάλλευσης αποκλειστικού εφοδιασμού εισιτηρίων, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έκρινε ότι αποτελεί παράβαση του άρθρου 85 της Σύμβασης της Ρώμης και η δραστηριότητα αυτή κρίθηκε ως επιχείρηση όπου εφαρμόζονται οι κανόνες του Ελεύθερου Ανταγωνισμού. Αυτό αποτελεί ρήξη του μονοπωλιακού συστήματος στον Αθλητισμό.

Ο τύπος των συμβάσεων στην αθλητική δράση και η σχέση εργασίας αποτέλεσε ένα σημαντικό πρόβλημα προς συζήτηση. Η άμεση δέσμευση του επαγγελματία αθλητή υπόκειται στο καθεστώς της μισθωτικής εργασίας-εξαρτημένης εργασίας. Στην περίπτωση του Δικαίου της Ιταλίας, όπου μαζί με τις ειδικές ρυθμίσεις των Ομοσπονδιών συνυπάρχουν και οι γενικές ρυθμίσεις, ο δικαστικός έλεγχος υπόκειται πάντα στη γενική νομολογία-νομοθεσία σε συνδυασμό με τους κανόνες της CONI : Ιταλικής Ολυμπιακής Επιτροπής που θέτει κανόνες για την Αθλητική Δράση.

Οι συλλογικές διαπραγματεύσεις είναι ένα άλλο θέμα που πρέπει να εξετασθεί για τις συμβάσεις αθλητών και προπονητών, με δυνατότητα δημοσίευσης στην Επιθεώρηση Εργασίας για πλήρη εφαρμογή. Θέματα προς συλλογική διαπραγμάτευση είναι :

Ο καθορισμός ελάχιστης αμοιβής παροχής των ανεξάρτητων υπηρεσιών.

Νομική πηγή στη σχέση εργασίας στον επαγγελματικό αθλητισμό είναι η συλλογική σύμβαση, η οποία δημοσιεύεται από τη Δ/ση Εργασίας.

Η ελευθερία του εργαζομένου, των ομάδων, των προπονητών.

Η ιδιότητα του εργαζόμενου με αναφορά στην ανανέωση της σύμβασης.

Ρήτρες μη συμμετοχής λόγω οικονομικών εκκρεμοτήτων

Ο περιορισμός της επιχείρησης προς όφελος του εργαζόμενου και της ομάδας.

Ο περιορισμός ελεύθερης διακίνησης παικτών-προπονητών, με πρόβλεψη ελάχιστου αριθμού παικτών-αθλητών.

Τα Δικαστήρια οφείλουν, κυρίως τα διαιτητικά, να λαμβάνουν υπόψη τους κατά την επίλυση των διαφορών :

Το δικαίωμα : στην εργασία και στην προηγούμενη ακρόαση.

Την Εθνική και Διεθνή αθλητική έννομη τάξη.

Το Εθνικό Δίκαιο σε Διεθνή αθλητικά προβλήματα είναι πολύ περιορισμένο και υποχωρεί μπροστά στο ειδικό αθλητικό Δίκαιο.

Τα άρθρα των καταστατικών των αθλητικών σωματείων εταιριών δεν μπορούν να εφαρμόζουν μόνο Εθνικούς νόμους στον αθλητισμό.

Την αυτονομία στον αθλητισμό στο πλαίσιο που δεν βλάπτεται το γενικό συμφέρον.

Την παρουσία και τη διάρκεια της ελεύθερης βούλησης στη συλλογική εργασία.

Οι κανόνες του αθλητισμού οφείλουν να είναι σύμφωνοι με τους κοινούς κανόνες δικαίου :

Η εταιρία, ή ομάδα, ή λέσχη οφείλει να έχει την έγκριση της αντίστοιχης Ομοσπονδίας.

Το πρόσωπο είναι ιερό και δεν μπορεί να αποτελέσει το ίδιο αντικείμενο δικαιώματος.

Μέγας κίνδυνος η κεφαλαιοποίηση του παίκτη και πρέπει να υπάρξει περιορισμός.

Η ελευθερία του παίκτη θεμελιώνει θεμελιώδες ανθρώπινο δικαίωμα.

Οι αθλητικές εταιρίες, ως εμπορικές εταιρίες, να γνωστοποιούν ελεύθερα τον προϋπολογισμό τους , χάριν της αξιοπιστίας τους.

Η διαφορά της εμπορικής επιχείρησης απ' την αθλητική έγκειται στο ότι η τελευταία αξιοποιεί το κεφάλαιο Παίκτης - Αθλητές : κόστος κατάρτισης - πώληση - κατάρτιση - συντήρηση.

Η μεταβίβαση-μετεγγραφή παίκτη υπόκειται στο γενικό συμφέρον του αθλητισμού με υποχρέωση πίστης στην αθλητική οργάνωση.

Η οικειοποίηση του αθλητή δεν μπορεί να οδηγεί στην εξολόθρευση των ατομικών του ελευθεριών.

Οι συμβάσεις περιορισμένης διάρκειας εξασφαλίζουν την ελευθερία του παίκτη.

Από το δικαστή της ουσίας πρέπει να εξετάζεται η κατοχύρωση της ελευθερίας του παίκτη-και η αποζημίωση της εταιρίας.

Η αποζημίωση δεν μπορεί να είναι το νόμιμο αντίβαρο της υποδούλωσης του προσώπου του αθλητή.

Οι Ομοσπονδίες είναι κυρίως πρόσωπα δημόσιας ωφέλειας και οφείλονται έκπτωση από τη φορολογία σε αντίθεση με τις εμπορικές επιχειρήσεις στον αθλητισμό, οι οποίες πρέπει να αντιμετωπίζονται φορολογικά όπως οι άλλες επιχειρήσεις με κερδοσκοπικό χαρακτήρα.

Για τις χορηγίες -Η χορηγία στον αθλητισμό πρέπει να γίνεται με διεθνείς συμβάσεις με προσδιορισμό :

τη δικαιοδοσία - εθνικοί νόμοι, τη θέση του δικαστή στις διαφορές αθλητικών σωματείων-εταιριών, το εφαρμοστέο δίκαιο και την προστασία της προσωπικότητας.

Οι χορηγίες στον αθλητισμό έχουν γίνει κύριο πρόβλημα με την αναδοχή.

Απαιτείται διερεύνηση διεθνούς νομολογίας, για να μην λαμβάνεται υπόψη όπως συνήθως μόνο η εθνική.

Τα λογιστικά θέματα στις αθλητικές εταιρίες θα πρέπει να λάβουν μια ενιαία μορφή με ειδικό πλάνο, με λογιστικές καταστάσεις και ειδική καταχώριση δαπανών : έξοδα παικτών, πώληση αθλητικού υλικού, συμβόλαια με τρίτους, κατανομή κερδών και υποχρέωση δημοσιοποίησης των οικονομικών αποτελεσμάτων.

Το marketing στον αθλητισμό εμφανίζεται ως "Άγριο Marketing" :

Οι επιχειρήσεις παγκοσμίως δε σέβονται τους κανόνες για τα εμπορικά σήματα.

Εταιρίες χρησιμοποιούν μη επίσημο λογότυπο .

Γίνεται έλξη της προσοχής του κοινού από αθλητές με σκέψη μόνο τη διαφήμιση.

Διατίθενται σε υπέρογκες τιμές τα αποκλειστικά δικαιώματα, π.χ. VISA 20 εκατομ. \$ για το 1992, και PEPSI COLA 25 εκατομ. \$.

Οφείλουν πρόταση προγράμματος οι αθλητικές οργανώσεις για αποθάρρυνση του άγριου marketing.

Ο αθλητισμός διέπεται από το δημόσιο σκοπό τον οποίο εξυπηρετεί, από τα αθλητικά και τα αγωνιστικά ήθη, από τις ανθρώπινες αξίες τις οποίες ενσωματώνει και από την αρχή της προβολής της ανθρώπινης αξιοπρέπειας και έχει κατοχυρωθεί ως θεσμός.

Η ελεύθερη συμμετοχή στον αθλητισμό αποτελεί άσκηση ατομικού δικαιώματος της ελεύθερης ανάπτυξης της προσωπικότητας.

Η οικονομική ελευθερία στον αθλητισμό νοείται ως ατομικό δικαίωμα και ως εξασφάλιση αυτού του δικαιώματος.

Για την προστασία : 1) του αθλητικού θεσμού των ενσωματωμένων αξιών του και 2) της ελεύθερης οικονομικής δράσης σ' αυτόν με σεβασμό στην ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητας, της ελευθερίας των συμβάσεων, της εθνικής οικονομίας, του δημοσίου-γενικού συμφέροντος είναι δυνατόν να τίθενται περιορισμοί :

άκρως αναγκαίοι

όχι υπέρμετροι

με αξίωση νόμιμης παρέμβασης του κράτους και δικαιολογημένης, χάριν εξυπηρέτησης του δημοσίου συμφέροντος και της προστασίας από εκμετάλλευση - κατάχρηση - εξευτελισμό του αθλητισμού και χάριν ομαλής και ευρύθμου λειτουργίας του συστήματος του Αθλητισμού.

Το Συνέδριο κατέληξε :

Πρέπει να γίνει συνδυασμός της οικονομίας του Αθλητισμού και του Δικαίου.

Ο νομικός ορίζοντας με στενή έννοια δεν είναι ο ειδικός .

Το αθλητικό δίκαιο είναι υπό διαμόρφωση από τη σύγκρουση εννόμων τάξεων αθλητισμού και κράτους.

Έναντι της κοινής έννομης τάξης τον αθλητισμό ενδιαφέρει η αθλητική έννομη τάξη.

Ο Αθλητικός κόσμος αισθάνεται άσχημα με την εισβολή του κοινού δικαίου.

Είναι αναγκαία η αποδοχή του κοινού δικαίου σε ορισμένες περιπτώσεις όπως στις εμπορικές αθλητικές εταιρίες.

Η εισβολή του κοινού δικαίου αλλάζει την πρακτική στον αθλητισμό.

Η προσαρμογή μπορεί να αποβεί σε όφελος του αθλητισμού - και ικανοποίηση των αθλητικών αισθημάτων.

Η Αθλητική δράση επέκεινα των κοινών κανόνων προσιδιάζει στη φύση του αθλητισμού, οφείλει να απορροφήσει την ουσία των κανόνων του κοινού Δικαίου. Παράδειγμα είναι οι Ανώνυμες εταιρίες του Αθλητισμού.

Η οικονομική ελευθερία προς τον Παρεμβατισμό του κράτους προσανατολίζουν την έρευνα στη θεματική αυτή του Αθλητικού Δικαίου.

Οι κανόνες του αθλητικού δικαίου δεν μπορεί να είναι απέναντι στους κανόνες του κοινού δικαίου.